

[Anne Grete Holmsgård]

ber. Nej, det, der kan betyde et stormløb på de almennyttige selskaber, er den form for nepotisme, socialdemokratiet hylder på dette område, hvor man beskytter sine egne i de almennyttige selskaber, og hvor man reelt ikke er særlig interesseret i at få lejerstyrede organisationer ud af det.

Til sidst vil jeg godt sige, at det er meget imod vores vilje, at Boligselskabernes Landsbyggefond skal sætte penge i denne garanti. De penge, der ligger i Boligselskabernes Landsbyggefond, de såkaldte frie midler, er beregnet til boligafdelinger, der kommer i akut krise, i akut nød, hvad enten det skyldes dårlig vedligeholdelse eller manglende driftsstøtte, eller hvad det drejer sig om. Det er en indrømmelse, socialdemokratiet har givet centrum-demokraterne, men jeg synes, det ville være rimeligt, at boligministeren kom herop og sagde, at i en situation, hvor der ikke er tilstrækkeligt med frie midler i Boligselskabernes Landsbyggefond til at imødekomme de ansøgninger, der ligger om støtte til vedligeholdelseskader og byggeskader, og hvad det nu er, vil ministeren være villig til at fremsætte forslag herinde om, at man giver statsstøtte gennem Boligselskabernes Landsbyggefond, så tagskader og andre skader ikke bliver væltet over på lejerne i afdelingerne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi skal i kristeligt folkeparti villigt erkende, at vi for et år siden, ja, længere tilbage, var bekendt med, at disse problemer var under opsejling. Vi var også bekendt med, at det var store beløb, det kunne komme til at dreje sig om. Vi var også bekendt med, at de store beløb hovedsagelig var til boligselskaber, som vi mener har disponeret forkert. Dertil kan boligselskaberne selvfølgelig sige, at de har disponeret ud fra de forudsætninger, der var, dengang de disponerede, og at de ikke har foretaget en fremtidsanalyse. Vi må dertil sige, at boligselskaber lige så vel som andre selskaber da har ret til og undertiden også pligt til at analysere fremtiden, når de disponerer.

Spørgsmålet er, om disse boligselskaber, som man nu ønsker at komme til hjælp, har overholdt de givne regnskabsmæssige forskrifter. Det er ikke helt afklaret, og spørgsmålet er: kan vi med den nuværende viden

tage stilling? Og spørgsmålet er: skal vi altid stille midler til rådighed til boligselskaber, der disponerer forkert, medens boligselskaberne stikker det i egne lommer, hvis de skulle være så heldige at disponere ret? Om de har gjort det nogen sinde, aner jeg ikke, men det må man jo håbe. Og spørgsmålet er: kan vi i grunden bevilge midler til et selskab, hvor vi ikke ved, om det er solvent eller ej? Og spørgsmålet er: kan vi overhovedet bevilge midler til noget, som viser sig at være om ikke flosset, så i hvert fald småflosset i kanten? Kan folketetinget bevare sin anseelse ved på nuværende tidspunkt at bevilge midler til områder, hvor forholdene ikke er helt afklaret?

Kristeligt folkeparti mener så afgjort nej. Men vi erkender, at lejerne er gidsler i spillet, at boligselskaberne og socialdemokratiet bruger lejerne som pløjekalve for at opnå dette. Vi mener, det er synd for lejerne, hvis det skulle gå ud over dem, at man har disponeret forkert i boligselskaberne. I alt fald burde det være sådan, med den nøje tilknytning socialdemokratiet har til boligselskaberne, at det kunne styre sine boligselskaber – almindeligvis er det jo partifæller – man burde vide, hvorledes de disponerer, og man burde i alt fald retlede dem herindefra, når de begyndte at disponere forkert. Vi ønsker ikke noget ondt over lejerne, men vi ønsker ikke at falde for, at man bruger dem som pløjekalve for at opnå noget ganske bestemt på et givent tidspunkt, hvor tingene ikke er afklaret. Derfor må vi sige, at vi ikke kan medvirke til vedtagelse af dette forslag til folketingsbeslutning.

Lad mig sige til slut, at jeg ikke kan se, at vi for enhver pris skal redde boligselskaberne. Med det, vi ser, vil vi i grunden hellere diskutere, om ikke det almennyttige byggeri i det hele taget direkte skulle være underlagt ministeriet. Så var vi fri for mellemed, som kun har som deres væsentligste opgave at komme rendende, når de har problemer af økonomisk art, i stedet for selv at løse det.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Fru Anne Grete Holmsgård beklagede meget, at Landsbyggefonden overhovedet skulle være med i det her. Hun sagde, at Landsbyggefonden er beregnet til at hjælpe boligafde-